

485

Προικοσύμφωνο

φ. 264^Γ - 266^Υ

/ Θεός Φ 271

/ 'Εβγαλμένο

/ [] γαμπροῦ

/ — καὶ πάλι ἀπὸ τὸν Νικολετάκη

/ τὸν υἱὸν τοῦ 'Ιακουμάκη Μπαρότζη

/ [+ Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερευλογημένης / [δεσ]ποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου 12/ στὺλ νόβον / συνφωνία ὑπανδρείας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλου καὶ ποιοῦσιν οἱ μεγαλειότατοι ἄρ / χοντες ἦτοι ἀφέντης Νικολέττος Σουμμαρούπας καὶ ἀφέντης Τζωρτζέτος Μπαρόντζης / ὅπως σὺν Θεὸν ἅγιον νὰ ἐπάρῃ γαμπρὸν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Νικολέττος τὸν υἱὸν τοῦ αὐτοῦ ἀφέντη / εἰς τὴν ἀρχοντοπούλαν τοῦ ὀνόματι Ζαμπετάκιν εἰς ἄνδρα τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν / καθὼς ὀρίζει ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν τῆς Ρώμας. Οὕτως καὶ ὁ αὐτὸς / ἀφέντης Τζωρτζετάκης θέλει τὴν αὐτὴν ἀρχοντοπούλα εἰς γυναῖκα τοῦ αὐτοῦ υἱοῦ τοῦ σινιὸρ Για / κουμάκη εἰς γυναῖκα τοῦ νόμιμον καὶ εὐλογητικὴν καθὼς ὀρίζει καὶ διακελεύου οἱ νόμοι τῆς κα / θολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τῆς Ρώμας καὶ ἐν πρώτοις οἱ ἄνωθεν γονεῖς ἀφέντης / Νικολέττος καὶ ἡ ἀρχόντισσάν τοῦ κυρία Ἐνκατερίνα καὶ ἀφέντης Τζωρτζέτος δίνου τῶν αὐ / τῶν παιδίων τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδικὴν τος, ἔπειτα / εἰς ὄνομα προίκας ἀρχὴν ἀφέντης Τζωρτζέτος τάξει τοῦ ἀρχοντοπουλοῦν τοῦ τοῦ ἀ / φέντη 'Ιακουμάκη διὰ πουργὶ ἀπὸ ἐδικόν τοῦ καὶ ἀπὸ μέρος τῆς μακαρίτης τῆς ἀρχόν / τισσάς τοῦ ποτὲ κυρίας Διάνας τὰ κάτωθεν γεγραμμέναν καὶ πρῶτον τὰ σπῖτια τοῦ Κάστρου / τὰ γονικά του, ἀνώγια κατώγια καθὼς εὐρίσκονται μὲ τὴν κοντετζιὸν ἐτούτην νὰ κάθε / ται ὁ ἀφέντης Τζωρτζέτος μέσαν ἕως φόρου ζωῆς τοῦ καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τοῦ ὅλα ἐδικὰν τοῦ / ξεκαθαίρωντας ὅτιν ἡ κάμαρα τῶν ἄνωθεν σπιτιῶ ὅπου εἶναι σύνμπλια τῆς κάμαρας λε / γομένην σεμπουρτάλιου τὴν ἔχειν / τὴν σήμερον / ἀφέντης πρὸ Φραντζέσκος Κορονέλλος καὶ τὸ φουρνα / ρεῖο ὅπου τὸς ἤθελε κάμειν πόρτα τῆς ἄνωθεν κάμαρας ἀπὸ ἄλλοῦ ὀξων ἀπὸ τὰ ἄνωθεν σπῖ / τια νὰ τοῦ τὴν ἐδῶνῃ ἐκείνη καὶ τὸ φουρναρεῖο μετὰ τὸν θάνατον τῆς λαλᾶς τοῦ κυρίας / Ἐνκατερίνας Μπαρόντζαινας καὶ ἀνοίγοντας τὴν αὐτὴν πόρταν νὰ σβαλίζῃ ὁ ἄ / νωθεν πατέρας τοῦ τις πόρτες ἀπὸ μέσαν

τῆς κάμαρας καὶ τοῦ φουρναρειοῦ καὶ ἃ δὲν ἤθελε / ἀνοίξειν πόρτα ἀπὸ ἄλλοῦ ὡς ἄνωθεν γράφομε νὰ μὴν νῆμπορῇν νὰ περνᾷ ἀπὸ μέσαν ἃ / πὸ τὴν σάλαν περὸν ὄντας ἤθελε θελήσειν ὁ ἀφέντης Τζωρτζετάκης νὰ κἀνῃ τὸ ψωμὶν / του νὰ μπορῇν νὰ τὸ κἀνῃν εἰς τὸν αὐτὸν φοῦρνο χωρὶς κανέναν ἐνμπόδιο. Ἀκόμη καὶ τὴν / μομπίλια τῶν ἄνωθεν σπιτιῶν, ἔτιν εἰκόνες τρεῖς, ἀκόμη καὶ δύο σκάνια καρένα / καὶ ἔξε σκάντζελα καρένια καὶ δύο κασέλες ἢ μία κυπαρισσένη καὶ ἡ ἄλλην ταγιάδα καὶ / μιὰ κασελέτα. Ἀκόμη τὸν τόπον τῆς Μέσης με ἐκκλησιᾶς καὶ σπίτια καὶ ἀμπέλια καὶ / μύλον καὶ χωράφια με μάντρες μαντροκαθίσια καὶ με τὸ μύλον καὶ δέντριν καὶ με πᾶ / σα του ἄλλον δικαίωμα ὅπου τοῦ ἀνγκίζειν σκαθὼς τὸν ἐποσσεντέριζεν καὶ ὁ αὐτὸς ἀφέν / τῆς Τζωρτζέτος ξεκαθαρινίζοντας ὅτιν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν τόπον ἀπὸ ὅλαν του τὰ δικαίωμα / τα νὰ καρποτρῶγῃν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Τζωρτζέτος ὅλα του τὰ ἐμισὰν ἕως φόρου ζωῆς του / καὶ ὁ ἀρχοντόπουλός του τὰ ἄλλα ἐμισὰν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὅλος ἐδικός του καὶ νὰ ἔχῃν ἐ / ξουσίαν καὶ ἀφέντης Τζωρτζετάκης νὰ βάζῃν καὶ αὐτὸς τὸν ἕνα δεργάτην καὶ ὅ,τιν ζωντόβολα / χοντρά καὶ λιανὰ ἤθελε βάλει ὁ αὐτὸς ἀφέντης Τζωρτζέτος μέσαν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον νὰ μὴν νῆμπο / ρῇν νὰ τὸν ἐδιασείσῃν μήτε τίς βοσκούς ὅπου ἤθελε βάλει. Ἀκόμα τάζει [] / πρώτης ἐρχομένης ἀγίας Μαρίνας ζῶα καματερά ἐκατὸν ἦτοιν νούμερο 100 [] / μισιάρικες ὀκτὼν ἡγού 8/ καὶ γαδάρες μισιάρικες ὀκτὼν ἡγού 8/. Ὅθεν δίνειν ὁ [] / ἄνωθεν τόπος ντέτζιμα τοῦ ἀφέντην μητροπολίτην στάριν πινάκια δώδεκα ἦτοιν [] / νὰ δώνῃν τὰ ἐμισὰν ὁ ἀφέντης Τζωρτζέτος καὶ τὰ ἄλλα ἐμισὰν ὁ ἄνωθεν ἀρχοντόπουλ[ος]. / Ἀκόμα δίνει του τὰ ἀμπέλια λεγόμενα στὸ Κρύο Νερόν καὶ τίς δύο ποταμίδες [] / ναι ἐκεῖ σινμὰ καὶ τὸ χωράφιν ἐκεῖν σινμὰ λεγόμενον Κλησιαστικὸν παίρνειν τὴν ἐντ[ριτί] / α ὁ ἀφέντης πρεβόστρος ἀπὸ κάθε τέσσερα τὸ ἕνα. Ἀκόμα καὶ τὸ Τρανὸν Χωράφ[ιν] / ποῦναι ἐκεῖν σινμὰ ὡς καθὼς τὰ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μακαρίτην τὸν πατέραν τοῦ πο / τὲ σινιὸρ Ἰακουμάκην με τὴν ξεκάθαρην κοντετζιόνε ὅτιν νὰ τρώγῃν ὁ ἀφέντης Τζωρτζε / τάκης ἀπὸ τὰ ἄνωθεν ἀμπέλια ὅλα τὰ ἐμισὰν του εἰ δὲ τὰ χωράφια ὅλα ἀπὸ τὴν σήμε / ρον ὅλα ἐδικὰν του καὶ πάλι μετὰ τὸν θάνατόν του ὅλα ἐδικὰν του. Ἀκόμα καὶ τὸ ἀμπέ / λι στὰ Πατρικά τὸ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσαν Μπελέγρα ἀπὲ τὴν σήμερον / ἐδικόν του. Ἀκόμη τὰ δύο λειβάδια τ' ἀποθέμενα στὴν Κερά Μεγάλη λεγόμενα τὸ / ἕνα τοῦ Μπινέτου καὶ τὸ ἄλλο τοῦ Πηγαδιοῦ νὰ τὰ καρποτρῶσιν μαζὶν ἕως φόρου ζωῆς / του καὶ μετὰ τὸ θάνατόν του ἐδικὰν του. Ἀκόμη καὶ κρασοβούτζια πέντε ἦτοιν 5/ με ξε / καθεριστὴν κοντετζιόνε ὅτιν ὅλα τὰ ἄνωθεν γεγραμμένα ποῦ πουργοτάζειν ὁ ἀ / φέντης Τζωρτζέτος τοῦ ἄνωθεν ἀρχοντόπουλ[ου]ν του νᾶναι καὶ νὰ γροικοῦνται διὰ πουργὶν / ἐδικόν του καὶ τῆς ἀρχόντισσάς του ποτὲ κυρίας Διάνας μὴν ἐνμπορώντας ὁ ἄνωθέ / μου υἱὸς νὰ γυρέψῃν καμμιᾶς λογιῆς πρᾶγμα μήτε στάνμπιλε

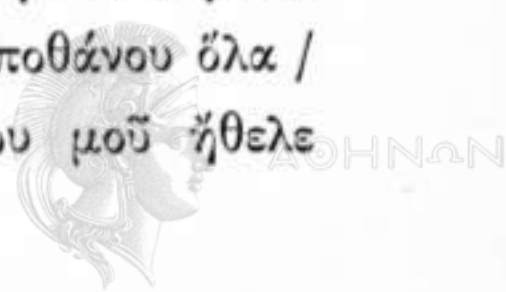
μήτε μόμπιλε μήτε / τορνέσια διὰ πουργίν τῆς μακαρίτισσας τῆς μητέρας του μήτε ἀπὸ τὰ ἀδέλφια / του μήτε ἀπὸ τὸν ἴδιο πατέρα του καὶ ὅποτας ἤθελε γυρέψην ὁ αὐτὸς ἄνωθεν Ἰακου / μάκης ἀπὸ κανέναν τος ὡς ἄνωθεν γράφομε διὰ τὸ πουργίν τῆς μάνας του στὰ ὅσαν / τοῦ τάξιν ὁ ἴδιος πατέρας του ἀπὸ λόγουν του νὰ μὴν ἔχην νὰ κάμην τίποτις ὡσὰν νὰ / μὴν ἤθελε τοῦ τὰ τάξην μόνον νὰ τὰ παίρνην ὁ υἱός του ὁ Χρυσῆς καὶ νὰ τοῦ δίδην ὁ υἱός του ὁ / Χρυσῆς ἑκατὸν ρεαλίω πρᾶμα διὰ πουργίν του ὡσὰν νὰ ἤθελε τὰ πουργοτάξην καὶ / ὁ αὐτὸς πατέρας του. Ἀκόμα λέγειν ὁ ἄνωθεν ἀφέντης Τζωρτζετάκης πὼς ἐπειδὴ / καὶ νὰ κάνην κοντετζιὸν ἄνωθεν τοῦ υἱοῦν του τοῦ σινιὸρ Γιακουμάκην ὅτιν νὰ μὴ / ν ἤμπορῇν νὰ γυρέψην ἄλλο πρᾶμα ἀπὸ τῆς μητέρας του λέγειν πάλιν ὅτιν ὁ Θεὸς / νὰ μὴν τὸ ὀρίζην καὶ ἀποθάνη ἄλλο ἀπὸ τὰ ἄλλα του παιδία ἄκληρον νὰ μπαίνη / καὶ ὁ αὐτὸς Ἰακουμάκης εἰς τὴν κληρονομία τοῦ ἐκείνου παιδίου.—

/ — Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάξιν ὁ ἀφέντης Νικολετάκης τῆς ἄνωθεν τ[ῆς] ἀρχον / τοπούλας καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του κυρία Ἐνκατερίνα ἀρχὴν εἰκόνες χρυσές / τέσσερις ἡ μία ἡ Παναγία με Δώδεκαν Ἀποστόλους ἄλλο τὸν Σταυρωμένο / τὸ ἄλλον ὄνταν ἑκατεβάσασιν τὸν Χριστὸν ἀπὸ τὸν Σταυρὸν καὶ τὸ ἄλλον τὴν ἁ / [γία Ἐ]νκατερίνα, εἶτα τὰ σπίτια λεγόμενα τῆς καντζηλλαρίας τὰ γονικὰν τος ὅλα ἀνώγια κατώγια / καὶ με τίς ἀγορές μας καὶ με τὴν κάμαραν τῆς καντζηλλαρίας με ξεκαθεριστὴν κοντετζιόνε / νὰ καθοῦνμεστέν ἐγὼν καὶ ἡ γυναῖκα μου ἕως φόρου ζωῆς μας καὶ ἀποθανώντας μας ἐδικὰν / τῆς, ἐπειτα τὸν τόπον τῆς Ἀμομάξης με μάντρες μαντροκαθίσια καὶ νερὰ καὶ με τὸν ἀπάνω / τόπον ὅπου ἔχειν με τὴν κυρία Κατερίνα συνβία ἀφέντην Δημητράκην Κόκκου καὶ με ὅσες / ἀγορές ἔχομε μέσαν στοὺς ἄνωθεν τόπους ξεκαθερίζοντας νὰ τρῶμε ἐμεῖς τὸ ἀντρώ / νο ὅλα μας τὰ ἐμισὰν καὶ ἡ θυγατέρα μας τὰ ἄλλα ἐμισὰν ξεκαθερίζοντας τὸ ἀμπέλι / τῆς Μουρούνας τὸ φυτεμένο νὰ τὸ τρώγην με τὴν λαλάν της κυρία Ζαμπέτα καὶ μετὰ τὸν θάναν / τὸν της ὅλον ἐδικὸν της κάνει τὸν παντοτινὸν [] Δημήτρη Ζαρίφην λέγοντας πὼς τὰ χω / ράφια ὅπου εὐρίσκονται μέσαν εἰς τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τῆς Μουρούνας φτεύγοντάς / τα ὁ ἀφέντης ὁ Νικολετάκης νὰ τὰ τρῶσιν μαζὶν ἡγου καὶ ἂν ἤθελε βάλει ἄλλο νὰ τὸ φυτέ / ψην πάλι τὴ νιτράδαν ποὺ ἐθέλασιν κάμου νὰ τὴ μοιράζουν μαζὶν ἀκόμα στίς Βό / θρους τὸ ἀμπέλιν ὅπου ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸ Μιχάλην καὶ Γιαννούλη Μαρούλην νὰ τὸ καρ / ποτρῶσιν ἕως φόρου ζωῆς τος καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος ἐδικὸν της. Ἀκόμη ὅτιν ἀγορές / ἔχων στίς Βόθρους καὶ γονικὰ καὶ με περιβόλι ὅπου εἶναι στὸ Σικάδο νὰ τὰ καρποτρῶσιν / μαζὶν με τὸ παιδί μας καὶ μετὰ τὸν θάνατό μας ἐδικὸν της. Ἀκόμη τὸ πρεβόλιν ὅπου ἔχουν / ἀγορὰν ἀπὸ γυναῖκα Μιχάλη Μαρούλην ὅπου βρίσκεται στὸν τόπον Ἀγίας Κυριακῆς ἐλεύ / τερον καὶ αὐτὸν στὴ μέση μας. Ἀκόμη τὸ τρανὸ χωράφιν λεγόμενον στὸ Ρίμον

ἀποθα / νώντας τῆς πεθερᾶς μου ὅλες του τὲς νιτράδες καὶ μπενεφίτζια στὴ μέση
 μας καὶ / ὅ,τιν ὁξοδον ἤθελε χρειαστῇν τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὴν κάνωμε μαζὶν καὶ
 μετὰ τὸ θάνα / τό μας ἐδικόν της. Ἀκόμη τὸ μικρὸν χωράφιν τὸν σύνμπλιο τοῦ
 ἄνωθεν Τρανοῦ Χωρα / φιοῦ νὰ τὸ καρποτρῶμε μαζὶν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν μας
 καὶ αὐτὸν ἐδικόν της. Ἀκόμη / τὸ ἀμπέλι λεγόμενον τῆς Φλούρας με ὅλαν του τὰ
 δικαιώματα ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδι / κόν της με τὸ νὰ δώνην τοῦ ἀφέντην μητρο-
 πολίτην κρασὶν μίσταταν πέντε τὸν κάθεν / χρόνον. Ἀκόμα τὸ ἀμπέλι λεγόμενον τοῦ
 Φορτζᾶν νὰ τὸ καρποτρῶμε ἐγὼ καὶ ἡ γυναίκα / μου καὶ μετὰ τὸν θάνατό μας
 ἐδικόν της καὶ νὰ δώνη τὸ αὐτὸν ἀμπέλι κρασὶν μίστα / τα πέντε ντέτζιμα τοῦ
 ἀφέντην μητροπολίτην. Ἀκόμα δίνουν της τῶν Ἀγίων Ἀ / ναργύρων τὸ ἀμπέλι
 καὶ χωράφιν, ἀκόμα τὸ χωράφιν λεγόμενον τῆς Παναγίας, ἀκόμη / τὸ περιβόλιν
 τῆς Ἀντελονίκης, ἀκόμη τὸ ποτιστικὸν στὶς Σύρικες, ἀκόμα τὸ / περιβόλιν τοῦ
 Καμινιοῦ, ἀκόμα τὸ νερόμυλον καὶ τὸ λιοτριβεῖο, ἀκόμα τὲς κα / τοικίες τὰ σπίτια
 με ξεκαθεριστὴν κοντετζιόνε γῆς δέντραν μύλον καὶ λιο / τριβεῖο καὶ με ὅλαν τος
 τὰ μπενεφίτζια. Ὅλα τὰ αὐτὰ ἄνω γεγραμμένα νὰ / τὰ καρποτρῶσιν μαζὶν οἱ αὐ-
 τοὶν γονεοὶ καὶ ἡ θυγατέραν τος ἕως φόρου ζωῆς τος / καὶ μετὰ τὸν θάνατόν τος
 ὅλαν ἐδικάν της. Ἀκόμα τὸ χωράφιν ὅπου εἶναι / ὁμπρὸς εἰς τὰ σπίτια ἀπὸ τὴν σήν-
 μερον ἐδικάν της ὡς καθὼς τὰ ἔχων ἀγορὰ ἀπὸ τὸν / μποτὲ Νικολὸν Τζαματιᾶ λέ-
 γοντας καὶ τοῦτον ὅτιν σὲ ὅ,τιν ὁξοδες ἐθέλασιν [] / πράματα ὀρδιναρίες νὰ
 γροικοῦται ἀνάμεσόν τος, ἀκόμα ζῶα καματερά ε[.] / εἴκοσιν νὰ τῆς τὰ δώση τῆς
 πρώτης ἐρχομένης Ἀγίας Μαρίνας, εἶτα χουρσῆν [] / φια βενέτικαν μία κα-
 δενέτα μαλαματένη μία καὶ φακιόλι μαργαριτ[αρέ] / νο ἕνα, κολλαῖνα μαργαριτα-
 ρένη με τουντούνια ἀργυροδιάχρυσαν [] / ἕτερην κολλαῖνα φαναράτην μία με
 ντουτούνια ἀργυροδιάχρυσαν, σκολαρί[κι] / α μαλαματένια ζευγάρια τρία τὸ ἕνα τῆς
 μαφριδονίας τὸ ἄλλο βενέτικ[ο] / καὶ τὸ ἄλλο πολίτικα βραχιόλια μαλαματένια με
 σμάλτους κάματος τῆς λαλ / ᾶς ζευγάρι ἕνα καδενετάκια τοῦ λαιμοῦ μαλαματένια
 καὶ με σταυρὸν μαλα / ματένιο με πέτρες καὶ μαργαριτάρια δακτυλίδια δέκα πέντε
 τὸ ἕνα ζα / φείριν τὰ δύο ρούμπια, μία βέρα με τὸ μαργαριτάριν καὶ ζαφείριν βου-
 λωτήριν / μαλαματένιο ἀρμακορονέλα, ἕτερον βουλωτήριν μαλαματένιο καὶ τὰ ἄλλα /
 με διάφορες πέτρες ὅλα δέκα πέντε, χαρχάλι μαργαριταρένο ἕνα, / ἀκόμα μπουστο-
 μπράτζολα μαργαριταρένα ζευγάρι ἕνα καὶ συρματένα / ζευγάρι ἕνα, ἔτιν λαβοράδα
 μπουστομπράτζολα ζευγάρι ἕνα φτιλάτα / ζευγάριν ἕνα βιδάταν ζευγάριν ἕνα, ἀκό-
 μα μπλεκτίνα ζευγάρι ἔ / να ταγιάδα ζευγάριν ἕνα καὶ μπροκάδα ζευγάρια δύο
 κόκκινα βελοῦ / δα καὶ πράσινα βελοῦδα ζευγάρια δύο ὁξειὰ βελοῦδα ζευγάρι ἕνα /
 ὅλα ζευγάρια δώδεκα, ἀκόμα μπόλια συρματένια μία καὶ χρυ / σὸν ἀνεπετάριν ἕνα
 καμιζόλα κόκκινη βελοῦδα με χρυσὸν ποδόγυρον / μία ἕτερην καμιζόλα μπροκάδα,

μία ἕτερη καμιζόλα τζαντουνί / κόκκινο ἓνα βενέτικον καμιζόλα κόκκινο καμουχά
 ἓνα ὀξεῖν καμου / χὰ ἓνα μὲ μπροκάδον ποδόγυρον, ἕτερην καμιζόλα νταμπὶ ὀξεῖν,
 εἴτα / σεντόνια κρητικὰ ζευγάριν ἓνα, ἕτερα κρητικὰ ζευγάριν ἓνα, ἕτερα / κρητικὰ
 ζευγάρι ἓνα λαντουριστὰ ζευγάρι ἓνα, κονκινोकέντητα ζευ / γάριν ἓνα, ἕτεραν κον-
 κινονκέντητα ζευγάριν ἓνα ἄσπρονκέντητα / ζευγάρι ἓνα καὶ δύο ζευγάρια τῆς
 κούνιας κουρτοῦνες τζαντουνένες δύο / ο καὶ ἄραντουριστὲς δύο κεντητὲς τέσσερις,
 πάπλωμα μπροκάδον βελού / δον ἓνα, πάπλωμα μεταξωτὸν κόκκινο τοῦ τελάρου
 ἓνα, κόκκινο μεταξω / τὸν ἓνα, νεραντζάτον μεταξωτὸν ἓνα, πάπλωμα λεμονάτον
 μετα / ξωτὸν ἓνα, πράσινο μεταξωτὸν ἓνα, ἄσπρον μπουκασένο ἓνα, / καὶ πολίτι-
 κον ἓνα κίτρινον καμουχένο τῆς κούνιας ἓνα, κόκκινο / [μετα]ξωτὸν τῆς κούνιας
 ἓνα, κουτάλια καὶ μπουταρέλα ντουζίνες δύο ἀλυσίδα του / βουκλωμάτου μία χω-
 ριστήριν ἀργυρὸν ἓνα, χρυσὸν πουκάμισον βενέτικον ἔ / να, γιλέκιν χρυσὸν μὲ χρυ-
 σὸν μποῦστον τοῦ πουκαμισιοῦ στομαχικοὺς ὀκτῶν / ποδιὲς τουλουπανίστικες πέντε,
 ἢ μία μὲ τὶς χουρσογορδέλες, παπού / τζια μαργαριταρένια ζευγάρι ἓνα, μαξελάρια
 κεντητὰ ζευγάρια ὀκτῶν πετζοπουλομάντηλα πῆχες ἐβδονμήντα χωνιὰ ἀργυρὰ
 ζευγ / ἄρια δύο, κασέλες καρένιες τέσσερις καὶ μία κυπαρισσένη καὶ μία κοκ /-
 καλένη, κινδέντζα καρένη μία, σκάνιο καρένο ἓνα, καρέγλες βενέ / τικες δύο,
 σκάνμπελα ἔξε, μοσκὲς δύο, βατζέλια ντὲ λάτον / δύο, κάδραν μεγάλα τέσσερα,
 καντηλιερόλυχνους δύο, τιλάρια γεμά / τα μαλλὶ τρία, μαξελαρομάννες μὲ φτε-
 ρὸν ἔξε καὶ βουτζιὰ τοῦ κρα / σιοῦ τέσσερα καὶ κατρέφτες τέσσερις. "Οθεν
 μὲ ξεκάθαρην καὶ παστρι / κὴν κοντετζιόνε κάνει ὁ ἀφέντης Τζωρτζετάκης
 τοῦ ἄνωθεν υἱοῦν του ὅτιν σὲ / ὅσαν τοῦ ἐπουρκόταξε ἀπὸ μέρος ἐδικόν του
 εἰ μὲν καὶ οἰκονομήσῃν ἀφέντης / ὁ Θεὸς καὶ κάμη παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς τουν
 [[ἰ καὶ]] νὰ εἶναι αὐτινοῦ καὶ τῶν μπαιδίω / του, εἰ δὲ ὁ Θεὸς νὰ μὴ τό ὀρίσῃν
 καὶ μείνῃ ἀκληρὸς εἰ καὶ κάμη παιδία καὶ τὰ παιδί / α ἀποθάνου νὰ στρέφονται
 τὰ ὅσαν τοῦ ἔδωσεν εἰς τὸν ἀδελφόν του τὸν / Χρυσάκη καὶ τῶν κληρονόμων του
 λεύτερα παντολεύτερα πάραυτας καὶ / νὰ παίρῃ ἢ νύφην κοτραντότα ρεάλια πε-
 νήντα ἥτοιμ νούμερο 50/ καὶ ὅχι ἄλλο.—

/ = Ἀκόμα καὶ ὅσαν ζᾶ ἤθελε βάλῃ ὁ ἀφέντης Νικολέττος μέσαν εἰς τὸ ντό-
 / πον τῆς Ἀμομάξης μαζὶν καὶ ἡ ἀρχόντισσάν του νὰ μὴν ἡμπορῇ ἡ θυγα / τέραν
 τος ἢ ὁ γαμπρός τος νὰ τοὺς διασεῖσουν μαζὶν μήτε τοὺς βοσκούς / ὅπου ἤθελε βάλῃ
 νὰ τὰ βόσκου ξεκαθερίζοντας τὶς κάτωθεν κον / τετζιόνες παστρικά καὶ ἀσύνχυστα
 ὅτιν Θεοῦ θέλοντος καὶ ἤθελαν / κάμου παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς τος ὅλα τὰ πράματα
 νὰ εἶναι τῶν αὐ / τινῶν παιδίων, εἰ δὲν ὅπου ὁ Θεὸς νὰ μὴν τὸ δώσῃν καὶ ἤθελε
 ἀποθάνῃ / ἀκληρην, εἰ καὶ ἂν εἶχεν κάμει καὶ παιδία καὶ ἐθέλασιν ἀποθάνου ὅλα /
 τὰ αὐτὰ πράματα στάμπιλε μόνμπιλε νὰ στρέφονται πάραυτα / ὅπου μοῦ ἤθελε

πρεζετάρειν ἓνα γράμμα εἰς τὴν καντηλλαρία μου ὁ / αὐτὸς ἀφέντης Νικολέττος
καὶ ἀρχόντισσαν ὅπου θέλει νὰ τὰ ἀφή / σην καὶ ν᾿αῖχῃ ἐξουσία διακόσων ρεαλίω
πρᾶμα ἢ ἄσπρα νὰ / τὰ δώνη ὅπου θέλει εἰ δὲ τὰ ἐπίλοιπά της πουργία στάμπιλε /
καὶ μόμπιλε νὰ στρέφονται ἐκεῖν πού ἐθέλασιν παραγγεῖλει οἱ αὐ / τοῖν της γονοὶ
καὶ νὰ παίρνη κοντραντόταν ὁ γαμπρὸς ρεάλια πενήντ[α] / ἄλλο τίποτας καὶ τὰ
ἐπίλοιπα ὅλα νὰ στρέφονται πάραυτας ὅπου ἔθελαν παρ[ανγγεῖ] λει οἱ αὐτοῖν γο-
νέοι. "Οθεν τὰ αὐτὰ μέρην ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμ[ένοι] / βεβαιώνοντας τὸ
παρὸν προικοχάρτιν καὶ ἰδιοχείρως τος καὶ μὲ ἀξιόπιστου [ς μαρ] / τύρους καὶ τὰ
ἐξῆς.— —

/ — Νικολέττος Σουμμαρίπας στερέγω καὶ βεβαιώνω τᾶνωθε κέγ[] / ἡ γυναίκα
μου — —

/ — Τζωρτζέτος Μπαρότζης στέργω καὶ βεβαιώνω τὸ παρὸν πουργκονσύνφωνο ++

/ — Γιάκομος Γριμάλδης μάρτυρας στὰ ἄνωθε — —

/ — Φίλιππος Σουμμαρίπας μαράτυρα στ' ἄνωθε — —

/ — Μᾶρκος Μελισσουργὸς μάρτυρας ὡς ἄνωθεν —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

486*

Διαθήκη

φ. 267^Γ

/ [] τοῦ καρακύρην τοῦ Γεωργίου ὅσαν τοῦ ἐπουργκόταξε ὅλα τοῦ τᾶ-
δωκε / [] χρεωστεῖν πλὰ τίποτας πλὴ διὰ νὰ ἔχην τὴν ἔγνοια τοῦ ἐνταφιασμοῦν
/ της καὶ τοῦ μνημοσύνου της τοῦ ἀφήνει ὅλα τὰ ὅσαν θέλει τῆς βρεθοῦσιν μέσαν /
εἰς τὸ σπίτιν της μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της καὶ τὰ ἐξῆς. "Οθεν ρωτηθεὶς παρ' ἐμοῦ
τοῦ νοτά / ριου εἰ ἔχην παραγγεῖλει τί ἕτερον καὶ εἶπε μου οὐχίν, εἰ μὴ ἡ παροῦσαν
της διαθήκη / θέλει εἶσται ἰσχυρὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην παρακαλώντας καὶ ἀξιό-
πιστους μαρτύ / ρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος λέγοντα πάλι καὶ τοῦτον ὅτιν
μετὰ τὴν ἀποβίωσίν της / ἀπὸ τὸν κόσμον ἐτοῦτον νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν γράφομε,
εἰ δὲ καὶ ζήσῃ νὰ ἔχην πάλι ἐ / ξουσία νὰ κάνῃ τὸ πρᾶμα της καὶ τὸ ἐδικόν της ὡς
θέλει καὶ βούλεται καὶ τὰ ἐξῆς.

* Τὸ κείμενο τοῦτο ἀποτελεῖ πιθανῶς συνέχεια καταχωρισμένης διαθήκης σὲ ἐλλείποντα φύλλα τοῦ κώδικα.